

Péter apostolnak közönséges első levele

1.

1. Péter, Jézus Krisztus apostola, a Pontusban, Galátiában, Kappadóciában, Ázsiában és Bithiniában elszéledt jövevényeknek,

1 Pét. 2,11., Jak. 1,1., Ján. 7,35.

2. A kik ki vannak választva az Atya Isten eleve rendelése szerint, a Lélek megszentelésében, engedelmesre és Jézus Krisztus vérével való meghintésre: kegyelem és békesség adassék néktek bőségesen.

Róm. 8,28., Róm. 8,29., 1 Pét. 1,19., Zsid. 10,22., Zsid. 12,24., Zsid. 9,14.

3. Áldott az Isten és a mi Urunk Jézus Krisztusnak Atyja, a ki az ő nagy irgalmassága szerint újonnan szült minket élő reménységre Jézus Krisztusnak a halálból való feltámadása által,

Eféz. 1,3., Eféz. 2,4., Tit. 3,5., Tit. 3,7., 1 Kor. 15,20.

4. Romolhatatlan, szeplőtelen és hervadhatatlan örökségre, a mely a mennyekben van fenntartva számunkra,

1 Pét. 5,4., Kol. 1,12., 2 Tim. 4,8.

5. A kiket Isten hatalma őriz hit által az idvességre, a mely készen van, hogy az utolsó időben nyilvánvalóvá legyen.

Gal. 3,23., Fil. 4,7.

6. A melyben örvendeztek, noha most kissé, ha meg kell lenni, szomorkodtok különféle kísértések között,

1 Pét. 4,13., 1 Pét. 5,10., 2 Kor. 4,17., Jak. 1,2., Róm. 5,2., Róm. 5,3.

7. Hogy a ti kipróbált hitetek, a mi sokkal becsesebb a veszendő, de tűz által kipróbált aranynál, dicséretre, tisztességre és dicsőségre méltónak találtassék a Jézus Krisztus megjelenésekor;

Péld. 17,3., 1 Pét. 4,13., Tit. 2,13.

8. A kit, noha nem láttatok, szerettek; a kibet, noha most nem látjátok, de hisztek benne, kibeszélhetetlen és dicsőült örömmel örvendeztek:

Ján. 20,29., 2 Kor. 5,7., Ésa. 35,10.

9. Elérvén hitetek célját, a lélek idvességét.

Róm. 6,22., Zsid. 10,39.

10. A mely idvesség felől tudakozódtok és nyomozódtok a próféták, a kik az irántatok való kegyelem felől jövendöltek:

Mát. 13,17., Mát. 13,18., Luk. 10,24.

11. Nyomozódván, hogy mely vagy milyen időre jelenté azt ki a Krisztusnak ő bennök levő Lelke, a ki eleve bizonyosságot tett a Krisztus szenvedéseiről és az azok után való dicsőségről.

Dán. 9,2., Dán. 9,23., Dán. 12,8., Dán. 12,9., 2 Pét. 1,21., Jel. 19,10., Fil. 2,7., Fil. 2,9.

12. A kiknek megjelentetett, hogy nem magoknak, hanem nekünk szolgáltak azokkal, a melyeket most hirdetnek néktek azok, a kik prédikáltak néktek az evangéliomot az egekből küldött Szent Lélek által; a mikbe angyalok vágyakoznak betekinteni.

Csel. 2,30., Csel. 2,31., Csel. 3,18., Csel. 10,43., Zsid. 2,4., Eféz. 3,9., Eféz. 3,10., 1 Pét. 5,4., Kol. 1,12., 2 Tim. 4,8.

13. Annakokáért felövezvén elmétek derekait, mint józanok, tökéletesen reménykedjétek abban a kegyelemben, a melyet a Jézus Krisztus hoz néktek, mikor megjelen.

Eféz. 6,14., Eféz. 5,8., Zsid. 6,18., 2 Tim. 1,9., 2 Tim. 1,10., Jak. 1,25.

14. Mint engedelmes gyermekek ne szabjátok magatokat a ti előbbi kívánságaitokhoz, a melyek tudatlanságotok alatt voltak bennetek;

1 Pét. 4,3., Róm. 12,2., Eféz. 4,17.

15. Hanem a miképen szent az, a ki elhívott titeket, ti is szentek legyetek teljes életetekben;

1 Pét. 2,9., Gal. 1,6., 2 Kor. 7,1.

16. Mert meg van írva: Szentek legyetek, mert én szent vagyok.

3 Móz. 11,44., 3 Móz. 19,2.

17. És ha Atyának hívjátok őt, a ki személyválogatás nélkül ítél, kinek-kinek cselekedete szerint, félelemmel töltésétek a ti jövevényiségtek idejét:

Gal. 4,6., Róm. 2,6., Róm. 2,11., Zsid. 12,28.

18. Tudván, hogy nem veszendő holmin, ezüstön vagy aranyon váltattatok meg a ti atyáitoktól örökölt hiábavaló életetekből;

19. Hanem drága véren, mint hibátlan és szeplőtlen bárányn, a Krisztusén:

Zsid. 9,14., 1 Kor. 5,7.

20. A ki eleve el volt ugyan rendelve, a világ megalapítása előtt, megjelent pedig az idők végén ti érettetek,

Jel. 13,8., Eféz. 3,9., 2 Tim. 1,9., 2 Tim. 1,10., Róm. 16,25., Róm. 16,26., Eféz. 1,4.

21. A kik ő általa hisztek Istenben, a ki feltámasztotta őt a halálból és dicsőséget adott néki; hogy a ti hitetek reménység is legyen Istenben.

1 Pét. 1,11., Csel. 3,15., Csel. 13,5., Róm. 4,5.

22. Lelketeket az igazság iránt való engedelmességben képmutatás nélkül való atyafiúi szeretetre tisztítván meg a Lélek által, egymást tiszta szívből buzgón szeressétek;

1 Pét. 1,2., Jak. 4,8., 2 Pét. 1,7., 1 Ján. 3,18., 1 Tim. 1,5.

23. Mint a kik újonnan születettek nem romlandó magból, de romolhatatlanból, Istennek ígéje által, a mely él és megmarad örökké.

1 Pét. 1,3., Ján. 1,12., Ján. 1,13., Ján. 3,3., Jak. 1,18., Zsid. 4,12.

24. Mert minden test olyan, mint a fű, és az embernek minden dicsősége olyan, mint a fű virága. Megszárad a fű, és virága elhull:

Ésa. 40,6., Ésa. 40,8.

25. De az Úr beszéde megmarad örökké. Ez pedig az a beszéd, a mely néktek hirdettetett.

Zsolt. 119,89., Zsolt. 119,90., Róm. 10,8.

2.

1. Levetvén azért minden gonoszságot, minden álnokságot, képmutatást, irigykedést, és minden rágalmazást.

Jak. 1,21., Jak. 4,11., Eféz. 4,22., Eféz. 4,31.

2. Mint most született csecsemők, a tiszta, hamisítatlan tej után vágyakozzatok, hogy azon növekedjete;

1 Pét. 1,23., Mát. 18,3., Zsid. 5,12., Zsid. 5,13., 2 Pét. 3,18., Zsid. 6,4., Zsid. 6,5.

3. Mivelhogy ízleltétek, hogy jóságos az Úr.

Zsolt. 34,9.

4. A kihez járulván, mint élő, az emberektől ugyan megvetett, de Istennél választott, becses kőhöz,

1 Pét. 2,6., 1 Pét. 2,7., Dán. 2,34., Dán. 2,44., Dán. 2,45.

5. Ti magatok is mint élő kövek épüljete fel lelki házzá, szent papsággá, hogy lelki áldozatokkal áldozatok, a melyek kedvesek Istennek a Jézus Krisztus által.

Eféz. 2,22., Zsid. 3,6., Róm. 12,1., Zsid. 13,15., Zsolt. 51,19.

6. Azért van meg az Írásban: Ímé szegletkövet teszek Sionban, a mely kiválasztott, becses; és a ki hisz abban, meg nem szégyenül.

Ésa. 28,16., Ján. 3,16.

7. Tisztesség azért néktek, a kik hisztek; az engedetleneknek pedig: A kő, a melyet az építők megvetettek, az lett a szegletnek fejévé és megütközésnek kövévé s botránkozásnak sziklájává;

Zsolt. 118,22., Mát. 21,42.

8. A kik engedetlenek lévén, megütköznek az ígében, a mire rendeltettek is.

Ésa. 8,14., Róm. 9,32., Róm. 9,33., 1 Kor. 1,23., 1 Thess. 5,9.

9. Ti pedig választott nemzetség, királyi papság, szent nemzet, megtartásra való nép vagytok, hogy hirdessétek Annak hatalmas dolgait, a ki a sötétségből az ő csodálatos világosságára hívott el titeket;

2 Móz. 19,5., 2 Móz. 19,6., Jel. 1,6., Ésa. 3,21.

10. A kik hajdan nem nép voltatok, most pedig Isten népe vagytok; a kik nem kegyelmezettek voltatok, most pedig kegyelmezettek vagytok.

Hós. 2,22., Róm. 9,25., Róm. 11,30., Róm. 11,31.

11. Szeretteim, kérlek titeket, mint jövevényeket és idegeneket, tartóztassátok meg magatokat a testi kívánságoktól, a melyek a lélek ellen vitézkednek;

1 Pét. 1,1., 1 Pét. 1,17., 2 Kor. 5,6., Róm. 7,23., Jak. 4,1., Gal. 5,17.

12. Magatokat a pogányok közt jól viselvén, hogy a miben rágalmaznak titeket mint gonosztévőket, a jó cselekedetekből, ha látják azokat, dicsőítsék Istent a meglátogatás napján.

1 Pét. 3,16., Fil. 2,15., Mát. 5,16., Luk. 19,44.

13. Engedelmeskedjete azért minden emberi rendelésnek az Úrért: akár királynak, mint felebbvalónak;

Róm. 13,1., Róm. 13,5., Mát. 22,21., Tit. 3,1.

14. Akár helytartóknak, mint a kiket ő küld a gonosztevők megbüntetésére, a jól cselekvőknek pedig dícsérésére.

Róm. 13,4., Róm. 13,3.

15. Mert úgy van az Isten akaratja, hogy jót cselekedvén, elnémítsátok a balgatatag emberek tudatlanságát;

1 Pét. 2,12., 1 Pét. 2,3., 1 Pét. 2,9., Tit. 2,7., Tit. 2,8.

16. Mint szabadok, és nem mint a kikkél a szabadság a gonoszság palástja, hanem mint Istennek szolgálói.

1 Kor. 7,22., 1 Kor. 8,9., Gal. 5,13., 2 Pét. 2,19., Róm. 6,22.

17. Mindenkit tiszteljétek, az atyafiúságot szeressétek; az Istent féljétek; a királyt tiszteljétek.

1 Pét. 4,8., 1 Pét. 5,9., Róm. 13,7.

18. A cselédek teljes félelemmel engedelmeskedjenek az uraknak; nem csak a jóknak és kíméleteseknek, de a szívteleneknek is.

Eféz. 6,5., Eféz. 6,6., Tit. 2,9.

19. Mert az kedves dolog, ha valaki Istenről való meggyőződésért tűr keserűségeket, méltatlanul szenvedvén.

Mát. 5,10., Mát. 5,39.

20. Mert micsoda dicsőség az, ha vétkezve és arczul veretve túrtök? de ha jót cselekedve és mégis szenvedve túrtök, ez kedves dolog Istennél.

Luk. 12,47., Luk. 15,3., Luk. 15,14., Luk. 15,17., Luk. 4,14., Luk. 4,16.

21. Mert arra hívtatok el; hiszen Krisztus is szenvedett értetetek, néktek példát hagyván, hogy az ő nyomdokait kövessétek:

1 Pét. 4,1., 1 Pét. 3,18., Luk. 9,23., Luk. 9,24., Ján. 13,15., Mát. 16,24.

22. A ki bünt nem cselekedett, sem a szájában álnokság nem találtatott:

Ésa. 53,9., Ján. 8,46., 2 Kor. 5,21.

23. A ki szidalmaztatván, viszont nem szidalmazott, szenvedvén nem fenyegetőzött; hanem hagyta az igazságosan ítélőre:

Ésa. 53,7., Zsid. 4,15., Ján. 18,23.

24. A ki a mi bűneinket maga vitte fel testében a fára, hogy a bűnöknek meghalván, az igazságnak éljünk: a kinek sebeivel gyógyultatok meg.

Ésa. 53,4., Ésa. 53,5., Kol. 1,22., Gal. 3,13., Gal. 2,20., Róm. 6,11.

25. Mert olyanok valátok, mint tévelygő juhok; de most megtértetek lelketek pásztorához és felvigyázójához.

Ésa. 53,6., Zsid. 13,20., Ján. 10,10., Ján. 10,11., Ezék. 34,11.

3.

1. Hasonlóképen az asszonyok engedelmeskedjenek az ő férjöknek, hogy ha némelyek nem engedelmeskednének is az ígének, feleségük magaviselete által íge nélkül is megnyeressenek;

Eféz. 5,22., Eféz. 5,24., 1 Móz. 3,16., Tit. 2,5., 1 Kor. 7,13.

2. Szemlélvén a ti félelemben való feddhetetlen életeteket.

1 Pét. 1,17., 1 Pét. 2,18.

3. A kinek ékessége ne legyen külső, hajuknak fonogatásából és aranynak felrakásából vagy öltözékek felvevéséből való;

1 Tim. 2,9., 1 Tim. 2,10., Ésa. 3,18., Ésa. 3,19.

4. Hanem a szívnek elrejtett embere, a szelíd és csendes lélek romolhatatlanságával, a mi igen becses az Isten előtt.

Eféz. 3,16., Eféz. 4,2.

5. Mert így ékesítették magokat hajdan ama szent asszonyok is, a kik Istenben reménykedtek, engedelmeskedvén az ő férjöknek.

1 Móz. 3,16.

6. Miként Sára engedelmeskedett Ábrahámnak, urának nevezvén őt, a kinek gyermekei lettek, ha jót cselekesztek, és semmi félelemtől nem rettegetek.

1 Móz. 18,12., Gal. 4,26., Gal. 4,27., Ésa. 51,2., Péld. 3,25.

7. A férfiak hasonlóképen, együtt lakjanak értelmes módon feleségükkel, az asszonyi nemnek, mint gyöngébb edénynek, tisztességet tévén, mint a kik örökös társaik az élet kegyelmében; hogy a ti imádságaitok meg ne hiúsuljanak.

Eféz. 5,25., Eféz. 5,26., 1 Kor. 7,3., 1 Kor. 7,5., Gal. 3,28., Mát. 6,14., Mát. 6,15., 1 Tim. 2,8.

8. Végezetre mindnyájan legyetek egyértelműek, rokonérzelműek, atyafiszeretők, irgalmasak, kegyesek:

Fil. 3,16., Kol. 3,12.

9. Nem fizetvén gonoszszal a gonoszért, avagy szidalommal a szidalomért; sőt ellenkezőleg áldást mondván, tudva, hogy arra hivattatok el, hogy áldást örököljetek,

1 Pét. 2,15., 1 Pét. 2,23., Róm. 12,17., Mát. 5,44., Mát. 6,14., Mát. 6,15., Gal. 3,14.

10. Mert a ki akarja az életet szeretni, jó napokat látni, tiltsa meg nyelvét a gonosztól, és ajkait, hogy ne szóljanak álnokságot:

Zsolt. 34,13., Zsolt. 34,14., Zsolt. 34,15., Péld. 21,23., Jak. 1,13., Jak. 1,19., Jak. 4,11.

11. Forduljon el a gonosztól, és cselekedjék jót; keresse a békességet, és kövesse azt.

1 Thess. 5,15., Zsid. 12,14., 1 Tim. 6,11., Zsolt. 34,16., Zsolt. 34,17.

12. Mert az Úr szemei az igazakon vannak, és az ő fülei azoknak könyörgésein; az Úr orczája pedig a gonoszt cselekvőkön.

13. És kicsoda az, a ki bántalmaz titeket, ha a jónak követői lesztek?

Róm. 8,28., Róm. 8,33., 3 Ján. 1,11.

14. De ha szenvedtek is az igazságért, boldogok vagytok, azoktól való félelemből pedig ne féljete, se zavarba ne esete;

1 Pét. 2,20., 1 Pét. 4,14., Ésa. 8,12., Ésa. 51,7.

15. Az Úr Istent pedig szenteljétek meg a ti szívetekben. Mindig készek legyetek megfelelni mindenkinek, a ki számot kér tőletek a bennetek levő reménységéről, szelídséggel és félelemmel:

Ésa. 8,13., Kol. 4,6., Fil. 2,12.

16. Jó lelkiismeretetek lévén; hogy a miben rágalmaznak titeket, mint gonosztevőket, megszegyenüljenek a kik gyalázzák a ti Krisztusban való jó élteteket.

1 Pét. 2,12., 2 Kor. 1,12., Csel. 24,16.

17. Mert jobb ha jót cselekedve szenvedtek, ha így akarja az Isten akarata, hogynem gonoszt cselekedve.

1 Pét. 1,6., 1 Pét. 2,20., 1 Pét. 4,14., 1 Pét. 4,15.

18. Mert Krisztus is szenvedett egyszer a bűnökért, mint igaz a nem igazakakért, hogy minket Istenhez vezéreljen; megölettetvén ugyan test szerint, de megelevenítettvén lélek szerint;

1 Pét. 4,1., Róm. 6,10., Róm. 5,6., Eféz. 3,12., 2 Kor. 13,4., 1 Tim. 3,16., Róm. 9,5.

19. A melyben elmenvén, a tömlöczben lévő lelkeknek is prédikált,

1 Pét. 4,6., 2 Pét. 2,4., 2 Pét. 2,5., Róm. 10,7., Csel. 2,27.

20. A melyek engedetlenek voltak egykor, mikor egyszer várt az Isten béketűrésre a Noé napjaiban, a bárka készítésekor, a melyben kevés, azaz nyolcz lélek tartatott meg víz által;

Mát. 24,37., Mát. 24,38., 1 Móz. 7,13., 2 Pét. 2,5., 2 Pét. 3,5., 2 Pét. 3,6.

21. A mi minket is megtart most képmás gyanánt, mint keresztség, a mi nem a test szenyjének lemosása, hanem jó lelkiismeret keresése Isten iránt, a Jézus Krisztus feltámadása által;

Eféz. 5,26., Zsid. 10,22., Zsid. 9,9., Zsid. 9,10., Róm. 6,4.

22. A ki Istennek jobbán van, felmenvén a mennybe; a kinek alávetettek az angyalok, hatalmasságok és erők.

Zsid. 12,2., Eféz. 1,20., Eféz. 1,21.

4.

1. Minthogy azért Krisztus testileg szenvedett, fegyverkezzetek fel ti is azzal a gondolattal, hogy a ki testileg szenved, megszűnik a bűntől,

1 Pét. 3,18., 1 Pét. 2,21., 1 Pét. 2,24., Zsid. 12,10., Zsid. 12,11.

2. Hogy többé ne embereknek kívánságai, hanem Isten akarata szerint éljétek a testben hátralevő időt.

Róm. 6,6., Róm. 6,7., Róm. 6,22., 2 Kor. 5,15., 2 Kor. 7,1., Gal. 2,20., 1 Ján. 2,16., 1 Ján. 2,17.

3. Mert elég nekünk, hogy életünk elfolyt idejében pogányok akaratát cselekedtük, járván feslettségekben, kívánságokban, részegségekben, dobzódásokban, ivásokban és undok bálványimádásokban.

Eféz. 4,17., Eféz. 4,18., Tit. 3,3., Róm. 1,28., Róm. 1,29.

4. A mi miatt csudálkoznak, hogy nem futtok velök együtt a kicsapongásnak ugyanabba az áradatába, szitkozódván.

Csel. 17,20.

5. A kik számot adnak majd annak, a ki készen van megítélni élőket és holtakat.

2 Tim. 4,1., Csel. 10,42.

6. Mert azért hirdettetett az evangéliom a holtaknak is, hogy megítéltessenek emberek szerint testben, de éljenek Isten szerint lélekben.

1 Pét. 3,19., Róm. 6,11., 1 Kor. 5,5.

7. A vége pedig mindennek közel van. Annakokáért legyetek mértékletesek és józanok, hogy imádkozhassatok.

Jak. 5,8., Jak. 5,9., 1 Kor. 10,11., 1 Ján. 2,18., 2 Pét. 3,10., 2 Pét. 3,11.

8. Mindenek előtt pedig legyetek hajlandók az egymás iránti szeretetre; mert a szeretet sok vétket elfedez.

1 Pét. 1,22., Kol. 3,14., Zsid. 13,1., Jak. 5,20.

9. Legyetek egymáshoz vendégszeretők, zúgolódás nélkül.

1 Pét. 2,13., Zsid. 13,2., Fil. 2,14.

10. Kiki amint kegyelmi ajándékot kapott, úgy sáfárkodjatok azzal egymásnak, mint Isten sokféle kegyelmének jó sáfárai;

Róm. 12,6., Róm. 12,7., 2 Kor. 8,14., Mát. 25,14., Mát. 25,15.

11. Ha valaki szól, mintegy Isten ígét szólja: ha valaki szolgál, mintegy azzal az erővel szolgáljon, a melyet Isten ad: hogy mindenben dicsőíttessék a Jézus Krisztus által, a kinek dicsőség és hatalom örökkön-örökké. Ámen.

2 Kor. 2,17., 2 Kor. 3,5., 2 Kor. 3,6., Kol. 3,17., 2 Pét. 3,18., Róm. 16,27.

12. Szeretteim, ne rémüljete meg attól a tűztől, a mely próbáltatás végett támadt köztetek, mintha valami rémületes dolog történnék veletek;

Ésa. 48,10., Jak. 1,2., Jak. 1,3.

13. Sőt, a mennyiben részetek van a Krisztus szenvedéseiben, örüljete, hogy az ő dicsőségének megjelenésekor is vígadozva örvendezhessetek.

2 Kor. 1,7., Róm. 8,17.

14. Boldogok vagytok, ha Krisztus nevéért gyaláznak titeket; mert megnyugszik rajtatok a dicsőségnek és az Istennek Lelke, a mit amazok káromolnak ugyan, de ti dicsőítete azt.

1 Pét. 3,14., Mát. 5,10., Mát. 5,11., Ésa. 11,2., Jak. 2,7., 1 Tim. 6,1.

15. Mert senki se szenvedjen közületek mint gyilkos, vagy tolvaj, vagy gonosztévő, vagy mint más dolgába avatkozó:

1 Pét. 2,20.

16. Ha pedig mint keresztyén szenved, ne szégyelje, sőt dicsőítse azért az Istent.

Csel. 11,26., Csel. 5,41., Ján. 21,19.

17. Mert itt az ideje, hogy elkezdődjék az ítélet az Istennek házán: ha pedig először mi rajtunk kezdődik, mi lesz azoknak a végök, a kik nem engedelmeskednek az Isten evangéliomának?

Jer. 25,29., Ezék. 9,6., 2 Thess. 1,5., 2 Thess. 1,8.

18. És ha az igaz is alig tartatik meg, hová lesz az istentelen és bűnös?

Luk. 23,31., Péld. 11,31., Jer. 49,12.

19. Annakokáért a kik az Isten akaratából szenvednek is, ajánlják néki lelköket mint hű teremőnek, jót cselekedvén.

1 Pét. 3,17., Jak. 1,12., Jak. 5,13., Luk. 23,46.

5.

1. A köztetek lévő presbitereket kérem én, a presbitertárs, és a Krisztus szenvedésének tanuja, és a megjelenendő dicsőségnek részese;

Tit. 1,5., 1 Tim. 5,17., 2 Ján. 1,1., Ján. 15,27., Ján. 19,35., Róm. 8,17., Róm. 8,18.

2. Legeltesséte az Istennek köztetek lévő nyáját, gondot viselvén arra nem kényszerítésből, hanem öröme; sem nem rút nyereszkeésből, hanem jóindulattal;

Csel. 20,28., 1 Kor. 9,16., Tit. 1,7., Tit. 1,11.

3. Sem nem úgy, hogy uralkodjatok a gyülekezeteken, hanem mint példányképei a nyájnak.

2 Kor. 1,24., Luk. 22,26., 2 Thess. 3,9.

4. És mikor megjelenik a főpásztor, elnyeritek a dicsőségnek hervadatlan koronáját.

1 Pét. 2,25., 1 Pét. 1,4., Jak. 1,12., 1 Kor. 9,25.

5. Hasonlatosképen ti ifjabbak engedelmeskedjétek a véneknek: mindnyájan pedig, egymásnak engedelmeskedvén, az alázatosságot öltsetek fel, mert az Isten a kevélyeknek ellene áll, az alázatosaknak pedig kegyelmet ad.

Eféz. 5,21., Fil. 2,3., Péld. 3,34., Jak. 4,6.

6. Alázzátok meg tehát magatokat Istennek hatalmas keze alatt, hogy felmagasztaljon titeket annak idején.

Jak. 4,7., Jak. 4,10., Jób. 22,29.

7. Minden gondotokat ő reá vessétek, mert néki gondja van reátok.

Zsolt. 37,5., Mát. 6,25., Zsid. 13,5.

8. Józanok legyetek, vigyázzatok; mert a ti ellenségeitek, az ördög, mint ordító oroszlán szerte jár, keresvén, kit elnyeljen:

1 Pét. 4,7., Jel. 12,10., Jób. 1,7., Luk. 22,31.

9. A kinek álljatok ellen, erősek lévén a hitben, tudva, hogy a világban lévő atyafiságatokon ugyanazok a szenvedések telnek be.

Jak. 4,7., Eféz. 6,12., Eféz. 6,13., Fil. 1,30.

10. A minden kegyelemnek Istene pedig, a ki az ő örök dicsőségére hívott el minket a a Krisztus Jézusban, titeket, a kik rövid ideig szenvedtetek, ő maga tegyen tökéletesekké, erősekké, szilárdakká és állhatatosokká,

1 Pét. 1,15., 1 Thess. 2,12., Zsid. 13,21.

11. Övé a dicsőség és a hatalom örökkön-örökké. Ámen.

Eféz. 3,16.

12. Silvánus által, a ki, a mint gondolom, hű atyátokfia, röviden írtam, intve és bizonytságot téve, hogy az az Istennek igaz kegyelme, a melyben állotok.

2 Kor. 1,19., 1 Thess. 1,1., 2 Thess. 1,1., Csel. 17,4., Róm. 5,2.

13. Köszönt titeket a veletek együtt választott babiloni gyülekezet és Márk, az én fiam.

1 Pét. 1,1., 1 Kor. 9,5., Csel. 12,12.

14. Köszöntsétek egymást szeretet csókjával. Békeesség mindnyájatoknak, a kik Krisztusban vagytok.

Róm. 16,16., 1 Kor. 16,20.